

העץ גבוה, חווה!

קראתם בוודאי את הסיפור של חווה ארליכמן, מפרשת ידליו, ואחר כך את סיפורו של בצלאל גורלי. איך נשואיהם הטריים עלו על שירטון? זה לא שירטון — זה אי כנודל בינוני. התנבא מי שהתנבא שהפרשה לא תרד מהכותרות. היא לא יורדת.

מסתבר שבצלאל מחזיר מילחמה שעה. ובשלב ראשון זכה הוא. הכניסה לדירה, שנרכשה בכספו, נאסרה עליה.

סצינת התעלפות וקילוגרמים רבים שאיבדה ממישקלה, מעידים שידו של בצלאל על העליונה — לפחות בינתיים.

אתם זוכרים בוודאי שתמורת 100 אלף דולר היתה מוכנה לוותר על התואר "גברת גורלי". עכשיו מספרים לי שהמחיר בירידה. היא כבר מסכימה ל-50 אלף דולר.

יתכן שחווה ניסתה הפעם לטפס על עץ גבוה מדי.

שיהיה להם בריאות

רומאנים בין הצעירים — זה לא חוכמה. אבל רומאן בין מי שעברו הרבה בחייהם — זה מעניין אותי.

רומאן השבוע שייך לאלמן פסח בלקין ראש מועצת רמת-השרון לשעבר, שהתאלמן מאשתו לפני שנה, אחרי שחלתה במחלה מאמרת. הרומאן הוא עם רחל הרמתי, למי שלא זוכר — היא אחראית לתוכנית-הזמר ברדיו, גרושה מזה הרבה שנים, אם לשתי בנות, שהבכורה ביניהן סיימה לאחרונה שרות בצה"ל כקצינה. רחל ניהלה במשך שנתיים רומאן עם עובר אחד ברדיו, מוכה פרודמן, שהוא צעיר ממנה ב-10 שנים.

לזוג כזה אני בהחלט מאחלת הצלחה.

יותר משרתים

יהודית מזור מבצלעל עשיר יותר

בחודשים האחרונים התחלתי לכתוב מחדש את סיפור חייה של יהודית מזור-טאוברמן. מאגי מזגריסו, האמא הפרטית של יהודית, נוסעת בימים אלה לבקר את הבת, הבן והנכדים. כבר מזה שנה לא ראתה את סניף ניריורק. יהיו קצת נשיקות וחיבוקים, ואולי גם התפייסות. יהודית כועסת על אמא על שדיברה איתי ומסרה לי חומר. יהודית תצטרך לסלוח לא רק לנו. כל המורדים המתאימים בעולם מלאים רדיעות על מיסטר טאוברמן ועל רכישת סוונגי. הרדיעות האחרונות מאשרות, שאומנם הצליח לקנות את החברה הגדולה בעולם למכירות הפומביות של אוצרות אמנות. העיתונים בעולם מתקנים את העולם הזה. אנחנו כתבנו שהוא בין 300 העשירים בארצות-הברית. האחרים טוענים שהוא בין ה-10. הברל קטן?

מאגי טוענת שליהודית זה לא משנה הרבה. גם אצל בעלה הראשון לא נגעה במים. גם בנישואיה הראשונים העסיקה מטפלת, עוזרת-מבשלת ונהג, שניקה גם את הרצפות. עכשיו קצת יותר. בכל בית יש שמונה כאלה. אז מה?

בכבודתי הרבה כתבתי שאחד מבתיים נמצא במיאמי-ביץ'. עלבון לא-איתוארו הבית נמצא בפאלם-ביץ'. ההברל הוא כמו בין גניית-יקווה ובין סביון. סליחה, יהודית.

מאגי לא תוכל להתגורר אצל בתה או אצל בנה בועז. ראשית, מאגי אוהבת בתי-מלון, ולא רוצה להיות לטורח. ביתם הניירויקי של יהודית ואלפרד טאוברמן, עדיין לא מוכן. עדיין חסרים כמה עתיקות וחפצי-אמנות על הקירות. לבועז, אחיה של יהודית, דירה מפוארת ועשויה בטעם, בת שלושה חצי חדרים. וכבר נכתב עליה בעיתונים שם, בלוויית צילומים מתאימים, וחבל ללכלך.

נכדים הביאה מאגי, בכיקורים הקודמים, מוזה ומגן-דוד לתלות על הצוואר. אך הנכד והנכדה לומדים בבתי-ספר לא-יהודיים, והמתנות של הסבתא נשארו במגירה.

אלפרד טאוברמן הוא יהודי טוב, אך לא דתי.

שלהם לפתיחה. "אולי יבואו ליום-יומיים, אבל יותר מזה אין להם מה לעשות פה". לא רע בשביל מישפחה שהיתה לה חנות קטנה ברחוב חזלת-בנימין בתל-אביב.

את אהבתו לישראל הנציח כווננו בפארק הנקרא על שמו בירושלים. לאחרונה תרם מרכז תרבותי, הולך ונבנה בארץ, והגושא את שמו. שאלתי את האמא אם הם יבואו במטוס הפרטי

שמנמו ועליו

"והאמריקאית שהכרת באוניה?"
 "מה אתם רוצים ממני? אני גרוש שנה, אחרי עשרות שנים של נישואין, והיום נפגש עם כל מי שמוצאת חן בעיני."
 "??"
 "האשה שאליה אני קשור, והחברה הטובה

פגשתי השבוע את איציק קול. הבחור נראה בריא ומאושר. כל הסנטימנטים (אין הרבה) במקומם. וכל הקילוגרמים מונחים אחרי-אחד בסדר הנכון והקבוע. כל זה כך שלא תחשדו שהוא ממשיך בדיאטה. הוא גם לא ממשיך עם אילנה רובינא.

הפרופסור של קארין

לקארין דונסקי היה רומן של שבע שנים עם פרופסור לעניינים שלנו, ידידותי. רומן כן, אבל יותר לא הלך. הפרופסור היה חוזר בערב לחיק אשתו, וקארין לחיק עצמה. הסיפור הלך שם על חסיק, חסיקריק.

לאחרונה עלה הפרופסור ברישתה של גברת אחרת. מספרים שנשאר בחיקה על קבוע. אם אתם רואים את קארין, אל תספרו לה, לא כראי. ומפרופסור לפרופסור "צריך פרופסור" (איך החרוז?) הפרופסור הנואף השני שבסיפור התחיל את הקאריירה עם לב של אבן.

זה הלך כך: בפקולטה למישפטים יש מרצה חתיך-אגדה. יש באוניברסיטה כמה גברים נאים הראויים להישמע ולהראות, אבל כמה אפשר לאכול? אותו הן מתות לאכול.

הן, הסטודנטיות, היו באות להרצאות כבגדי-מילחמה. וכך גם הצבעים. הפשילו חצאיות. הראו בירכיים, עשו עיניים והתחננו. מה לא? והוא? לב של אבן, לא שם. לא רואה ולא שומע. אחרי ההרצאה רץ הביתה לאשתו, אפשר להשתגע.

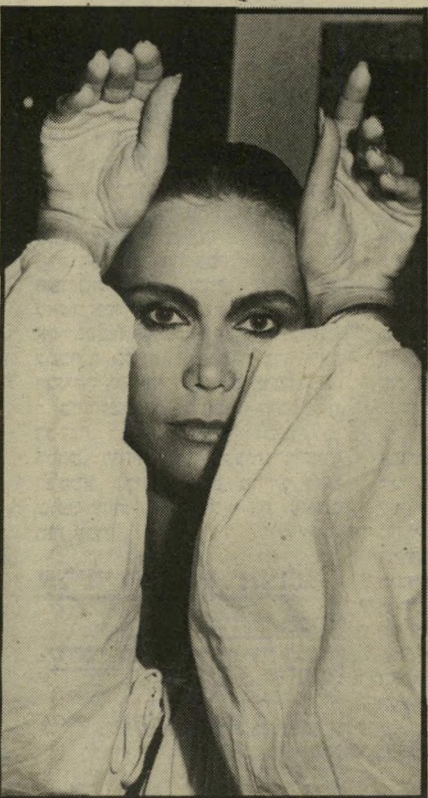
וכמו לכל מחלה — גם לזו יש רפואה. סוף-סוף החלה האבן מתרככת. אשת חמודות בת 25 עשתה זאת. הולך שם רומן ההולך ומתלהט, ובנות הפאקולטה מוריקות מקנאה. למה לא הן?

איציק קול מנישואים לחיפושים

ביותר שלי, היא נעמי (אשתו לשעבר). היחסים בינינו מצויינים, ובשבת הקרובה נבלה כולנו יחד עם הבן שמגיע".
 הבחור סימפאטי, אין מה לעשות. אי-אפשר לטפס עליו.

"מה קרה איציק?"
 "שום דבר מיוחד, פשוט קצת יצאנו."
 "הרי חיפשתם פנטהאון?"
 "נכון, אילנה עזרה לי לחפש דירה, אני רוצה לקנות דירה חדשה."
 34

קארין דונסקי מחיק לחיק